

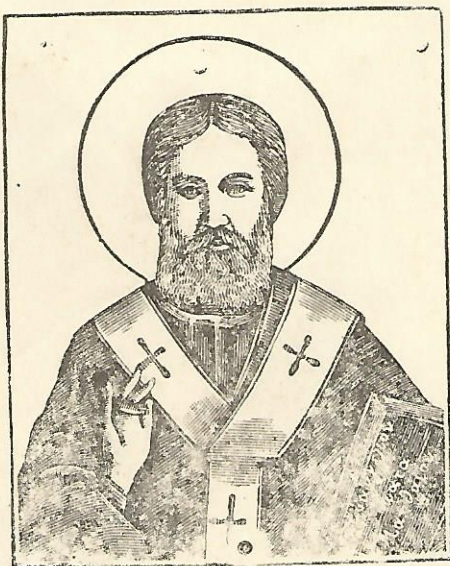
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

* ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΥΧΙΚΟΥ *

ένος τῶν ἑβδομήκοντα,

οὔ ἡ μνήμη τελεῖται τῇ 8ῃ Δεκεμβρίου

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ἐπιμελεία καὶ δαπάνη

ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

διδασκάλου.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΤΥΠΟΙΣ «ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ»

1912.

ΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΟΔΟΣ

Ἡ παροῦσα ἀκολουθία ἐκδίδεται ἐκ χειρογράφου τοῦ 1757, ὡς δηλοῖ ἡ ἐν τῷ τέλει σημείωσις τοῦ γράψαντος αὐτὴν Παρθενίου Τυπικάρη ἐν Κύπρῳ. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο εὑρον ἐν τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου μου, ὅπερ, Μέσανα καλούμενον, εὑρίσκεται ἐν τῷ διαμερισματι Κελοκεδάρων Πάφου. Θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν λεπτομέρειαν ταύτην, καθότι, ὡς ἀναφέρει ἡ σημείωσις, ἡ ἀκολουθία ἐγγράφη «προτροπῇ καὶ παρακινήσει τοῦ λογιωτάτου ἁγίου ἀρχιδιακόνου ἁγίου Πάφου κυρίου Ἰωακείμ ἐν ἡμέραις τῆς ἱερατείας αὐτοῦ». Πιθανὸν λοιπὸν νὰ ἐγγράφη ἀποκλειστικῶς αὕτη διὰ τὸ χωρίον μου, οὗτινος ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου Τυχικοῦ, ὃν ὁ Κυπριανὸς τάσσει μεταξὺ τῶν γεννηθέντων καὶ ἀνατραφέντων ἐν Κύπρῳ καὶ δὴ ἐν Πάφῳ.

Τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀποστόλου τούτου γίνεται μνεία ἐν τοῖς ἐξῆς χωρίοις τῆς Καινῆς Διαθήκης.

«Συνείπετο δὲ Παύλῳ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος..... Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος. Οὗτοι προσελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι». (Πράξ κ' 4).

«Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίζει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν». (Ἐφεσ. στ' 21, 22).

«Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίζει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν». (Κολοσ. δ' 7).

«Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον». (Τιμοθ. Β', δ', 12).

«Ὅταν πέμψω Ἀρτεμῖαν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν». (Τίτ. γ' 12).

Τὸ δὲ μηνιαῖον τοῦ Δεκεμβρίου ἀπλῶς μνεῖται ποιεῖται τοῦ ὀνόματος τοῦ Τυχικοῦ, οἱ δὲ συναξαρισταί, ὅσους ἡδυνήθην νὰ ἐρευνήσω, οὐδὲν περισσότερον λέγουσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ τὸ ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ συναξάριον, ὅπερ ἐν τῷ χειρογράφῳ ἠύρισκετο ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ, οὐδὲν λέγει περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀποστόλου εἰμὴ γενικά τινα καὶ ἄοριστα. Τοῦτο μαρτυρεῖ ὅτι οὐδ' ὁ γράψας τὴν ἀκολουθίαν ἡδυνήθη νὰ μάθῃ τι περὶ τοῦ Τυχικοῦ ἀξιολογώτερον. Τὸ περιεχόμενον δὲ μάλιστα τοῦ συναξαρίου εἶναι τοσοῦτον ἀνάξιον λόγου, ὥστε μικροῦ δεῖν παρέλειπον αὐτὸ, ὅτε μάλιστα ἀνεκάλυψα αὐτὸ αὐτολεξεῖ περιεχόμενον ἐν τῷ συναξαριστῇ τοῦ Νικοδήμου, ἀναφερόμενον δὲ εἰς τὸν βίον ἄλλου ἁγίου. Φαίνεται ὅτι, ὡς ἄνευ πληροφοριῶν οἱ συναξαρισταί περὶ τοῦ βίου ἁγίου τινός, κατέφευγον εἰς γενικά τινα αὐτοσχεδιάσματα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς γενικότητος αὐτῶν ἡδύναντο νὰ ἀληθεύωσι, περὶ ἁγίων λεγόμενα. Ἀλλὰ κατεχώρα αὐτὸ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τῶν συναξαριῶν, ἥτοι μετὰ τὴν στ' ῥόδην, ἵνα ἐκδοθῇ τὸ χειρόγραφον πλήρες. Ἀλλαχοῦ τῆς Κύπρου δὲν ἡδυνήθην νὰ μάθω, ἐὰν ὑπάρχει ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τούτου. Παρὰ τὴν Ἁγ. Φύλαξιν μόνον, νομίζω, μέρος τι καλεῖται ἁγ. Τυχικός, ἐὰν μὴ γίνηται σύγχυσις τις πρὸς τὸν ἅγιον Τύχωνα.

Ἐκ τοῦ χειρογράφου οὐδὲν μετέβαλον εἰμὴ τὴν στίξιν, ἥτις ὡς γνωστὸν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς βιβλίοις χάριν τῶν ψαλτῶν ἄλλως γίνεται ἢ ὡς συνήθως, διώρθωσα δὲ καὶ τὰ ὀρθογραφικὰ λάθη ὡς καὶ τι στιχηρὸν ἐν τῷ κανόνι, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ὑποσημείωσει. Τοῦ χειρογράφου ἔλειπον τὰ πρῶτα φύλλα τὰ περιέχοντα τὰ ἐσπέρια, τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ καὶ τὸ πρῶτον τῶν ἀποστίχων· διὸ ἠναγκάσθην νὰ συμπληρώσω ταῦτα ἐκ τῆς ἀκολουθίας ἄλλων ἀποστόλων, ὅπερ εἶναι σὺνήθως ἐν τοῖς ἐκκλησι. βιβλίοις καὶ ὅπερ πράττει καὶ ὁ γράψας τὴν ἀκολουθίαν, παραλαβὼν τὰ τῶν αἰῶνων ἐξ ἀποστολικῆς ἀκολουθίας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ κανὼν, ὡς ὁμολογεῖται ἐν τῇ σημείωσει, ἀνήκει εἰς ἀνώνυμον ὑμνογράφον καὶ εἰς ἄλλον ἐπομένως ἅγιον, ἴσως μάρτυρα, ὡς δὲν ἀπασι τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ πολλῶν τροπαρίων, ἐν οἷς γίνεται λόγος περὶ μαρτυρικῶν βασάνων, εἰς ἃς δὲν εἶναι γνωστὸν, τοῦλάχιστον εἰς ἐμὲ, ἂν ὑπεβλήθῃ ὁ ἀπόστολος Τυχικός. Οἱ δὲ πρὸ τοῦ συναξαρίου στίχοι ὡς καὶ ἡ μετ' αὐ-

τὸ μνήμη τῶν ἀναφερομένων ἁγίων προσετέθησαν ὑπ' ἐμοῦ ἐκ τοῦ συναξαρίου τοῦ Νικοδήμου, ὅστις πιθανὸν εἶναι καὶ ὁ ποιητὴς τῶν στίχων.

Εἶναι δὲ λυπηρὸν ὅτι ἀπωλέσθησαν τὰ ἐσπέρια καὶ τὰ τῆς λιπῆς, δι' ὧν ἠδυνάμεθα κάλλιον νὰ κρίνωμεν τὸν νέον ἐκ Κύπρου ὕμνογράφον, οὗτινος «ποίησις γνήσιος» εἶναι ταῦτα, καθὰ ὁ ἴδιος σημειοῖ.

Ἡ μνήμη τοῦ ἀποστόλου τούτου τελεῖται κατὰ τὸ μηνιαῖον τῆ 8ῃ Δεκεμβρίου, ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ μου παρέλαβον ἀπὸ τῶν προγόνων νὰ τελῶσιν αὐτὴν τῆ 27ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ μετὰθεσις αὐτῆ εἰς τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων πιθανὸν ἐγένετο πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀργίας πιθανὸν δὲ καὶ τῆς νηστείας καὶ πρὸς πανηγυρικώτερον ἑορτασμόν.

Ἦδη μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἀκολουθίας τὸ χειρόγραφον, ὅπερ εἶναι περιενδεδυμένον ὑπὸ φύλλου μεμβράνης, φέροντος εὐαγγελικὰς περικοπὰς καὶ ἀποσπασθέντος, ὡς φαίνεται, ἐκ τινος μεμβρανίου εὐαγγελίου, δύναται νὰ κατατεθῆ ἐν τινι μουσεῖῳ ἢ θρησκευτικῷ τινι κέντρῳ τῆς ἡμετέρας νήσου πρὸς φύλαξιν.

Τὴν ἔκδοσιν δὲ ταύτην, γενομένην ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ ἐμοῦ, ἀφιερῶ εὐγνωμοσύνης χάριν ὕλικῶς μὲν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου μου, πνευματικῶς δὲ εἰς τὴν ἱεράν ἀλήθειαν, ἣς ὑπηρέτης καὶ κήρυξ ἐγένετο ὁ ἀπόστολος Τυχικός.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῆ 3ῃ Ἰουλίου 1912.

ΧΑΡΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΛΟΣ
διδάσκαλος.

ΣΗΜ.—Μὴ δυνηθεῖς δυστυχῶς ἐγκαίρως νὰ καταστήσω γνωστὴν τὴν περὶ ἐκδόσεως ἀποφασίν μου τῆ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Κύπρου, ἀνήγγεila ταύτην δι' ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου Κύριον Κύριλλον καὶ τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Πάφου Κύριον Ἰάκωβον, ἐξαιτούμενος τὰς εὐλογίας αὐτῶν.

X. Π.

ΤΗ 8 ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τυχικοῦ τοῦ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων καὶ συνακολούθου τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια στιχηρὰ τοῦ ἀποστόλου.

*Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

ΤΙ σε ὀνομάσω ἀπόστολε ; οὐρανὸν, ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τοῦ Θεοῦ· ἀστραπὴν, ὅτι τὸν κόσμον καταυγάζεις φωτισμῷ· κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον οἶνον ἡμῖν ἀνχρῦζοντα τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΙ σε νῦν προσεῖπω θεόληπτε ; ποταμὸν, ἐκ Παραδείσου προερχόμενον ἡμῖν· κιβωτὸν τῆς διαθήκης, ἣν διέθετο Χριστός· φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπαιτράπτοντα· λυχνίαν, Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν ἄρτου ζωῆς θείαν τράπεζαν, ποτήριον θείου πνεύματος. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΙ σε νῦν θεόπτα καλέσωμεν ; λειτουργὸν τῶν μυστηρίων δραστηκώτατον Χριστοῦ· τῆς σκηνῆς τῆς νοουμένης ἀρχιτέκτονα σοφόν, τὰς πλάκας λατομοῦντα τὰς τῆς χάριτος, κηρύξαντα τὸν νόμον τὸν καινότερον, τὸν ἐκ Σιών προερχόμενον καὶ διὰ σοῦ διδασκόμενον. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΙ σε νῦν κκλέσωμεν ἔνδοξε ; θησαυρὸν τῶν οὐρανίων χαρισμάτων ἀσφαλῆ· ἰατρὸν καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἀκριβῆ· τοῦ Παύλου συνεργάτην καὶ συνέκδημον, τὰς πράξεις ἀποστόλων ἐκμιμούμενον. Πολλὰ, Τυχικέ, τὰ ὀνόματα ἡ ἀρετῆ σοι πεποίηκεν. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΙ σε θεορρήμον προσφθέγγωμαι ; μαθητὴν, ὅτι ἐν γῆ εὐηγγελίσω τὸν Χριστόν· ἰατρὸν, ὅτι τὰ πάθη θεραπεύεις τῶν ψυχῶν· λυχνίαν νοητὸν φῶς ἀπαστράψασαν· κρηπίδα καὶ θεμέλιον τῆς πίστεως· σὺ γὰρ Χριστοῦ διεκλήρυξας τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΙ σε νῦν προσεῖπω θαυμάσιε ; θεωρὸν τῶν τῆς σοφίας διδαγμάτων ἀψευδῆ· ὑπὴρτέτην πρακτικὸν τῆς Ἀποστόλου διδασχῆς καὶ στῦλον εὐσεβείας ἀκατάσειστον ἢ πύργον ἐκκλησίας ἀκατάλυτον. Πολλὰ σου τὰ προτερήματα καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

ΑΠΟΣΤΟΛΕ τοῦ Σωτήρος Πανεύφημε, τὸ δοχεῖον τῆς πίστεως, υἱὲ παρακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζομένων, ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου παρρησίαν ἔχων, Τυχικέ παναοίδιμε, ἰκέτευε ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένον τῆς ἡμέρας. Ἐναγνώσματα ζήτηι τῇ 18 Ὁκτωβρίου.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Τῷ τῆς σοφίας ἀλιευτικῷ καλάμῳ τῆς νοητῆς θαλάσσης τὸν βυθὸν ἀνιχνεύων, ἐκ θανατηφόρου βυθοῦ τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς ἐζώγησας, Τυχικὲ παμμακάριστε. Ὅθεν τῷ Παύλῳ μαθητευθεὶς, ὀλην ἐκάθηρας τὴν σαυτοῦ καρδίαν τῇ ἐπιλάμψει τοῦ Πνεύματος καὶ τοῖς δόγμασί σου τὰ ἔθνη φωτίσας, τὰ τῶν παθῶν νοσήματα τοῖς θαύμασιν ἰάτρευσας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δυσωπῶν τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

ΕΛΑΜΨΑΣ ἀπόστολε, φωτειδὴς ὡσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος καὶ πᾶσαν κατηύγασας οἰκουμένην μάκαρ τῇ θεογονσίᾳ καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν πολυθείας, Τυχικὲ πάνσοφε· διό σου τὴν ὑπέρφωτον καὶ ἀξιάγαστον σήμερον ἐκτελοῦμεν πανηγυριν ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου.

ΕΤΡΩΘΗΣ τῷ ἔρωτι τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν καὶ αὐτῷ ἠκολούθησας προθύμως, ἀπόστολε, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, μάκαρ, καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν μισήσας, ἀναδέδειξαι θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Τυχικὲ παναοίδιμε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

ΠΑΘΟΥΣ τοῦ Κυρίου σου καὶ ποιητοῦ σου, πανεύφημε, κοινωνὸς ἀναδέδειξαι. Δεσμῶν ἐκαρτέρησας, αἰκισμῶν καὶ πᾶσαν βυσάντων ἰδέαν καὶ τὸ μακάριον ὁμοῦ τέλος ἐδέξω, Χριστοῦ ἀπόστολε· διὸ πρὸς τὰ βασιλεῖα τὰ νοητὰ ἀντεισήγαγεν Ἰησοῦς ὁ Δεσπότης σε καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος α'.

ΧΑΡΜΟΝΙΚΩΣ ἀνευφημήσωμεν τὴν μνήμην Τυχικοῦ, ὃ φιλέορτος, σήμερον. Οὗτος γὰρ ὁ αἰοδιμος τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσιν γῆν τῇ ἰσχύϊ τῇ τοῦ Πνεύματος καλλιεργῶν, τὴν ἀκανθώδη εἰδωλικὴν θρησκείαν τῇ μαχαίρᾳ τῆς πίστεως ἐξέτεμεν· εὐκκρπον κλῆμα τῆς ὀρθοδοξίας καταφυτεύσας, Τριάδος γεωργὸς δίκαιος ἀνεδείχθη· ἢ καὶ πρεσβεύει αἰεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ὀκτωῆχου. Ἰδοὺ πεπλήρωται.

Τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

ΑΠΟΣΤΟΛΕ ἄγιε Τυχικὲ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΟΡΘῶ:

ἡ συνήθης ἀκολουθία καὶ ἡ λιτὴ σὺν τῷ ἐξαψάλμῳ καὶ τῇ τοῦ ψαλτηρίου στιχολογίᾳ· εἶτα δὲ ἀρχόμεθα τῶν καθισμάτων.

Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν καθίστα. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογία·

ΠΑΣΑΝ ἠλεγξας ἀθέων πλάνην καὶ κατέαξας βωμοὺς εἰδώλων, ναοὺς θεῶν ἐγκαθιδρύσας, Ἀπόστολε· ἅπαν δὲ ζιζάνιον τῇ δρεπάνῃ τῆς χάριτος θερίσας,

ἐταμίευσας τὸν τῆς πίστεως ἄσταχυν. Διό σε ἐκτενωῶς ἱκετεύομεν, σῶσον τοὺς πί-
στει ἀνυμνοῦντάς σε.

Δόξα πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου κτλπ.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολογίαν κάθισμα. ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστὴρ ἐξανέτειλας ἐκ τῆς ἐφῶας, σοφὲ, φωτίζων τὰ πέρατα φωτὶ τῆς γνώσε-
ως, ἀπόστολε ἐνδοξε, πᾶσαν ζοφώδη χροάν τῶν δυσμόρφων δαιμόνων τέλεον ἐ-
ξαλείψας καὶ βροτούς ἐκλαμπρύνας τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος, δι' ἧς φώτισον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

ΤΑΧΥ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε καὶ ἀ-
πειλοῦσιν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολε-
μοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου μόνη
φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

ΧΡΙΣΤΟΥ τὸν μαθητὴν καὶ ἀπόστολον πάντες ὑμνήσωμεν πιστοὶ ἱεραῖς μελωδί-
αις, τὸν ἵππον τὸν τράξαντα ἀθείας τὴν θάλασσαν καὶ ἐλκύσαντα ἐκ τοῦ
βυθοῦ ἅπαν γένος πρὸς γαλήνιον τῆς σωτηρίας λιμένα τοῦ πνεύματος χάριτι.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

ΜΑΡΙΑ τὸ σεπτὸν τοῦ Δεσπότητος δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος
δεινῆς ἀπογνώσεως καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν
σωτηρία καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Ἐκ νεότητός μου. Προκειμένον
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ρήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει
τὸ στερέωμα.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἀποστολικόν. Ὁ Πεντηκοστὸς ψαλμὸς. Δόξα. Ταῖς τοῦ
Ἀποστόλου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ ἰδίόμελον
τῆς Λιτῆς. Προθύμως τῷ Χριστῷ⁽¹⁾. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ οἱ κανόνες τῆς
Θεοτόκου εἰς ε' καὶ τοῦ ἀποστόλου εἰς η'.

Ὁ κανὼν τοῦ ἀποστόλου. Ὡδὴ α'. ἤχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

ΑΣΤΡΑΨΑΣ τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος Παῦλος ὁ πάνσοφος ὡσπερ ἀκτίνα, μά-
καρ, σὲ φαιδρὰν ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν πολυθείας, Τυχικὲ, σκότος βαθύτατον
ἐν πνεύματι.

ΡΗΜΑΤΩΝ θείαις πλοκαῖς ἤλπισας Παύλου τοῦ σοφοῦ κήρυκος καὶ ἐκ βυθοῦ
κακίας τοὺς λαοὺς παραδόξως ἐζώγησας· καὶ λογικὸν ὀψώνιον θεῖα τραπέζῃ
προσενήνοχας.

ΧΙΤΩΝΑ ἐνδεδυμένος· ἐνδοξε, ἐνθέου χάριτος τοὺς γυμνωθέντας δόξης θεϊκῆς ἀ-
φθαρσίας ἱμάτιον καὶ σωτηρίου, ἅγιε, καταστολὴν θεῖαν ἐνέδυσας.

Θεοτοκίον

ΙΔΟΝΤΕΣ προφητικοῖς ἐν ὄμμασι πόρρωθεν, Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θεῖου
τοκετοῦ τὸ φρικῶδες μυστήριον οἱ θεηγόροι, ἄχραντε, ποικιλοτρόπως κατετρά-
ψωσαν.

(1) Ἀπολεσθέντος τούτου, ὡς προείπομεν ἐν τῷ προλόγῳ, δύναται ἀντ' αὐτοῦ νὰ ψαλλῇ τὸ
προσπεθέν. Τῷ τῆς σοφίας ἀλευτικῷ. Χ.Π.

Καταβασία. Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

ΠΥΡΟΥΜΕΝΟΣ νοητῶς τοῦ Παρκλητοῦ τῷ πυρὶ ἐφλέξας ὕλην πικρὰν, ἀπόστολε, εἰδωλομανίας, πανεύφημε.

ΠΙΣΤΟΝ σε δούλον Χριστοῦ Παῦλος ὁ θεὸς μαρτυρεῖ, Τυχικέ, καὶ ἱερὸν κήρυκα καὶ συστρατιώτην μακάριον.

Οβίος σου φωταυγῆς ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἔλαμψε φωταγωγῶν, μακάριε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας. Θεοτοκίον

ΝΑΟΣ εἰδείχθης Θεοῦ χωρητικὸς περιφανῶς, Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκῆνωμα καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων ἐκ Πατρός

Κάθισμα ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

ΤΟΥ Παύλου μαθητῆς γεγονῶς, θεοφόρε, ἐφώτισας λαοὺς ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, ναοὺς δὲ κατέστρεψας ἀπωλείας ἐν χάριτι ἐναθλήσας δὲ καρτερικῶς, τοὺς στεφάνους χαίρων εἰληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ᾠδήγησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ δ'. Ἐπυρρήντα σε ἰδοῦσιν ἡ ἐκκλησία.

ΥΦΗΓΟΥΜΕΝΟΝ τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέτους περιφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης πόνοις καθυπέβλε, Τυχικέ, καὶ μάτιξι· καὶ ποιικιλοτρόποις κολλάεσι.

ΜΑΚΑΡΙΩΣ διανύων τὸν βίον, μάκαρ, τέλος εὖρεῖν μακκάριον ὄντως ἡξιώθης· μάρτυς γὰρ γεγένησαι Χριστοῦ γενναϊστάτος, πόνους καρτερήσας τοῦ σώματος.

ΝΕΜΟΜΕΝΗΝ ἀθείας τὴν σητεδόνα τῷ εὐτεθῶν τὸ πλήρωμα ἔστησας νοστήμως ἄλκτι τῶν λόγων σου καὶ χαίρων ἐκραυγάζεις. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε. Θεοτοκίον.

ΩΣ κατάσκιον προβλέπει πάλαι ὄρος ὁ Ἀββακούμ, Πανάμωμε, φέρουσαν τὸν Λόγον, πάντας συσκιάζοντα φλογμοῦ παρπτώσεων καὶ ἀμαρτιῶν, Κόρη, καύσωνος. Καταβασία. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

ΤΑΙΣ θεαῖς ἀστραπαῖς τοῦ πανσόφου κηρύγματος ἐφώτισας ἀγνωσίας τοὺς νυκτὶ συσχεθέντας, θεόφρον παμμακάριστε.

Οθεὸς ποταμὸς προελθὼν ἐκ καρδίας σου κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους τῆς ἀπάτης καὶ φρένας σέπτων καρδίας ἠρδευσε.

ΝΕΥΡΟΥΜΕΝΟΣ χρησταῖς ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμεινας, συρόμενος ἐκ τεσσάρων καὶ τὴν γῆν ἀγιάζων τοῖς αἵμασι Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

ΣΕ μόνην ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο ὁ Κύριος καὶ Θεός σου καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη ὁ θεῶσας τὸ ἀνθρώπινον.

Καταβασία. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

ΟΥΔΟΛΩΣ ἀπειλαῖς χαννωθέντα ὁ δόλιος ἀνηλεῶς σε συγκόπτει ταῖς πληγαῖς, θεόφρον, ἀποσκοποῦντα πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χριστὸς σοι παρέχει δοξάζων σε.

ΦΑΛΑΓΓΑΣ δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμασι κατετραυματίσας, μάκαρ, τῆς σαρκός σου, Τυχικέ, καὶ ἐλέγχων τὴν καρδίαν σπαραγμοῖς τοῦ τυράννου κατέξανας.

ΟΙ λίθους ἀναισθήτω καρδίᾳ θρησκειούντες λιθολευστοῦσί σε, μάκαρ τῆς ζωῆς
 τὴν πέτραν ὁμολογοῦντα καὶ τῆς πλάνης τὸ ὄχρωμα, μάστιγες, συντρίβοντα.
ΝΕΚΡΩΣΙΝ τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο ἐν Παραδείσῳ, Παρθένε, ὁ Ἄδάμ,
 τῷ σῶ δὲ ἠθανάτισθη ζωηφόρῳ τοκετῷ, Παναγία Θεόνηυμφε.

Καταβάσια. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.

Εἶτα τὸ κοντάκιον. ἦχος α΄.

Χορὸς ἀγγελικὸς.

ΧΡΙΣΤΟΥ μαθητευεῖς, Τυχικὲ θεορῆμον, καὶ τούτου μυηθεὶς τὴν σωτήριον
 γνῶσιν, τοῦ Παύλου συνέκδημος, ὁπαδὸς καὶ ἀκόλουθος· ὅθεν εἰλικυσας τῶν ἀ-
 πορρήτων τὴν γνῶσιν καὶ κατηύγασας ἱεραρχίας ἀκτίσει τὴν μνήμην σου, πάνσοφε.

Εἶτα τὸ συναξάριον ἀναγινώσκεται.

Τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πα-
 νευφήμου ἀποστόλου Τυχιχοῦ, ἐνὸς τῆς χορείας τῶν ἐβδομήκοντα.

Στίχοι

Μὴ τὸν τυχόντα Τυχικὸν τοῦτον νόει·

οὗτος γὰρ εἰς πέφυκε τῶν Ἀποστόλων.

ΟΥΤΟΣ ὁ μακάριος τοῦ Κυρίου μέγας ἀπὸστολος, συναριθμηθεὶς μετὰ τοὺς ἐβδομήκοντα μα-
 θητὰς καὶ ἀποστόλους ἀπ' αὐτὸν καὶ ὑπηρετώντας τοῦ μεγάλου Παύλου μετὰ τὸν Κάρπον
 τὸν συναπόστολόν του εἰς τὸ κήρυγμα καὶ φέροντας τὰς θείας του ἐπιστολάς εἰς ἐκείνους ὅπου
 ἐπέμπευονταν ἐδίδαξαν πολλοὺς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας νὰ σέβωνται καὶ νὰ τιμῶσι τὴν ἁγίαν Τρι-
 ἀδα· Ὅθεν λαμπρυνόμενοι τὴν διάνοιαν ἀπὸ θεϊκῆν τοῦ Παρακλήτου ἔλλαμψιν, ὁρμιῶντες ἀ-
 πὸ τὴν ἀνατολήν ὡσάν ἕνα ἄστρον φωτεινότατον, ἐκατεφώτισαν μετὰ ταῖς θεϊκαῖς διδασκαλίαις
 ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Κάμνοντας ὁ θαυμασίος Τυχικὸς καθ' ἐκάστην ἄπειρα θαύματα καὶ μεγαλότερα καὶ διώκων
 πνεύματα πονηρότατα, σὺνονοντας δὲ πολλὰς πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ
 διαχωρίζοντας μετὰ τὸ βάπτισμα τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπίστους ὑπέμεινε πολλοὺς διωγμοὺς
 καὶ θλίψεις ἀπ' αὐτοῦ· διότι πηγαίνοντας ἀνδρειωμένα καὶ προθυμερὰ πρὸς τὰ κοπιαστικά
 τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, δὲν ἐδειλία ἀπὸ τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων. Ὅθεν, ὡσάν ὅπου ἐδόξα-
 σε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, δοξάζεται ἐνδόξως ἀπ' αὐτὸν, ἀναιρεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἀθέων,
 ἀνεπαύθη τὸν γλυκύτατον ὕπνον καὶ θαυματολογεῖ καθ' ἡμέραν μετὰ τὰ λείψανά του, καθαρῶν-
 τας παντοῖα πάθη καὶ διώκοντας ἀκάθαρτα πνεύματα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων πέντε ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα Σω-
 σθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Καίσαρος καὶ Ἐπαφροδίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς
 ἡμῶν Σωφρονίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι παῖδες.

ΘΕΗΓΟΡΙΑΙΣ θεοσόφοις παμμάκαρ χρησάμενος, γνῶσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ
 τῶν ψυχῶν τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας· σοφίας χάριτι ψυχὰς πιστῶν ἐλάμπρυνας
 ἐνδοξε.⁽¹⁾

ΕΝ λάκκῳ, μάρτυς, σὲ βαθυτάτῳ χωννύουσι δῆμοι δυσσεβῶν καὶ λίθους ἀνηλεῶς
 θανατοῦσιν ἀναμέλποντα. Εὐλόγημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

ΗΓῆ τὸ αἷμα τὸ ἐκχυθὲν, μάρτυς, δέδεκται, βρῦον ἱαμάτων νάματα τοῖς πι-
 στοῖς, οὐρανὸς δὲ τὸ μακάριον, Τυχικὲ, πνεῦμά σου, ἀθλοφόρων ψυχαῖς συ-
 ναριθμούμενον.

(1) Τὸ χειρόγραφον ἔχει: τοὺς τῶν σεπτῶν ποθήσαντας λόγων σου, ὅπερ συντακτικῶς ἀνα-
 κλόουθον πρὸς τὰ προηγούμενα. Διωρθώθη λοιπὸν ὡς ἔνω. Χ.Π.

Θεοτοκίον.

ΓΗΝ μὲν ὁμίχλη, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη, περιβάλλων, σάρκα θέλων θνητὴν ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, κταστολὴν δόξης ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ο Παῦλος ἐπαίνους ἱεροῖς ἐγκωμιάζων σε, Τυχικὲ ἐνδοξε, συστρατιώτην σε ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονοῦντα αὐτῷ καὶ πίστει μέλποντα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΡΗΜΑΣΙΝ ἐπέληψε σεπτοῖς πρὸς τὸ μαρτύριον ἢ ἀξιάγαστος ἄμφια⁽¹⁾ στέργουσα ἐνδοξε ὡς υἷόν σε γνησιώτατον· μεθ' ὧν τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασιλεία. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΟΙ νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσὶ σὲ τὸν ἐχέφρονα νηπίσις παίγιον παραδιδόασι, Τυχικὲ ἐναθλοῦντα καρτερώτατα καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον καὶ βοῶντα. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

ΝΕΚΡΟΣ διὰ βρώσεως μιᾶς Ἀδὰμ γεγένηται, τρυγῆσας θάνατον ἐκ φυτοῦ τῆς γνώσεως, ἄχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται καὶ Παραδείσου τὴν τρυφήν πάλιν ἀπέλαβεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

ΙΝΑ τὴν αἰώνιον δόξην κληρονομήτης, ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγείου παρείδες τὸ ἄστατόν τε καὶ πικροχόμενον. Πρὸς τὸν Χριστὸν ἐχώρησας, δόξην πρὸς τοῦτου κλειζόμενος.

Οτῷ κορυφαίῳ, παμμάρκῳ, τῶν ἀποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρῳ. σὺν τούτῳ χείρων τὴν αἰωνίζουσαν κληρονομεῖς, Κολασσαέων ἐγκαλλώπισμα.

Οθεῖος Πούδης καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε καὶ Τυχικὸς ὁ πικνάρκτος· ὡς μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυένεθωσαν.

ΥΜΝΩ σε, μὴν πανύμνητε, δοξάζω σε, ἀγνή θεοδοξοστε, καὶ μακκρίζω σε, ἣν γενεαὶ μακκρίζουσι τῶν γενεῶν, Παρθένε θεομακάριστε.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

ΚΑΤΑΛΙΠΟΝΤΕΣ κόσμον οἱ ἐβδομήκοντα, Λόγε, μαθητιῶσί σοι πόθῳ τῷ Λόγῳ καὶ διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον ἀποκαθαίροντες πίστει.

Θεοτόκιον.

Ογλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι τῶν αἰώνιων βασάνων.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ἱστώμεν στίχους δ'. Ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἄγιοι.

ΤΙ σε ὀνομάσω, ἀπόστολε· Οὐρανόν· ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω τοῦ Θεοῦ· ποταμόν· ὅτι τὴν κτίσιν καταρθεύεις μυστικῶς, ἀστέρη ἐκκλησίαν καταυγάζοντα· κρατῆρα πόμα ἅγιον προχέοντα· φίλον Χριστοῦ γνησιώτατον· τῶν ἀσωμάτων ὁμόσκηνον· Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Δίς).

(1) Χρῆζει διορθώσεως τὸ τροπάριον τοῦτο, καθότι τὸ νόημα δὲν εὐδοοῦται. Ἴσως ἀντὶ ἄμφια λεκτέον γ υ μ φ η (ἐκκλησία) καὶ ἀντὶ μεθ' ὧν δι ι ό. X.II.

ΟΝΤΩΣ, θεηγόρε απόστολε, ἀπεστάλης ὡς βολίς ὑπὸ Χριστοῦ φωτειδῆς, τραυματίζουσα ἐχθροὺς, τραυματισθείσαις δὲ ψυχαῖς προδήλως προμηνούσα τὴν ἴασιν. Διό σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝΔΟΞΕ θεόπτα απόστολε, ὠρκιώθησαν οἱ πόδες σου, Κυρίου τὰς ὁδοὺς βηματίζοντες καλῶς καὶ τὰς ὁδοὺς τοῦ δυσμενοῦς στενοῦντες πλατυσμῶ τῆς θείας γνώσεως τοῦ Λόγου, τοῦ ὀφθέντος ὕλη σώματος καὶ μαθητὴν σε περιδοξὸν ἐκλεξαμένου, μακάριε· ᾧ πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος α'.

ΑΠΟΣΤΟΛΕ Τυχικὲ, τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, τῷ ὁμαίμονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἰτησαι τοῖς ἑορτάζουσι τὸ σεπτὸν σου μνημόσυνον ἄφρασι ἀμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἀποστόλου ᾠδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζήτηι Ὁκτωβρίου ιη'.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ.

Ἐγράφη ἡ παροῦσα ἀκολουθία ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλαχίστου τὴν κλῆσιν Παρθενίου τυπικῆς χρηματίσαντος τῆς κατὰ Κύπρον τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, προτροπῆ καὶ παρακινήσει τοῦ λογιωτάτου ἁγίου ἀρχιεπισκόπου ἁγίου Πάφου κυρίου Ἰωακείμ ἐν ἡμέραις τῆς ἱερατείας αὐτοῦ, δαπάνη δὲ καὶ ἀναλώμασι τοῦ Πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Καλλινίκου καὶ τοῦ ῥηθέντος ἀρχιεπισκόπου κυρ Σωφρονίου κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος ἀπὸ τῆς μηνὸς Νοεμβρίου ε'. Ὑπάρχουσι δὲ τὰ μὲν ἐσπέρια σὺν τῷ Δόξῃ τούτων καὶ ἡ λιτὴ καὶ τὸ Δόξα αὐτῆς σὺν τοῖς ἀποστίχοις καὶ τῷ δοξαστικῷ μετὰ τῶν καθισμάτων ποίησις ἡμετέρα γνήσιος, ὃ δὲ κανὸν καὶ οὗτος διορθωθείς ἑτέρου ἀνανύμου. Καὶ εὐχεσθέ μοι οἱ ἐντυγχάνοντες διὰ τὸν Κύριον, ὅπως ταῖς τοῦ ἀποστόλου εὐχαῖς καὶ τῶν ἐντυγχανόντων λάβωμεν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ τὴν τῶν πταισμάτων ἄφρασι καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἐτερον ἀπολυτικίον τοῦ ἀποστόλου ποιηθὲν ὑπὸ Χ.Π.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ΤΟΥ Παύλου μαθητῆς καὶ ἀκόλουθος ὑπάρχων, τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως χαίρων ἠγωνίσω, ὑψῶν ἀληθείας τὸν πυρσὸν καὶ ἔθνεσι παρέχων φωτισμόν. Διὰ τοῦτο, πανσεβάσμιε Τυχικὲ, τιμῶντές σε νῦν βοῶμεν. Χαίρε Χριστοῦ ᾧ σκευὸς ἐκλεκτόν. Χαίρε Θεοῦ ἀπόστολε· ᾧ καὶ πρέσβευε δωρήσασθαι πᾶσι τὴν λύτρωσιν.

ΣΗΜ.—Ἐναπολειφθέντος χώρου κενοῦ, προσετέθησαν αἱ εἰκόνες τῶν προνομίων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ τοῦ ἐθνομάρτυρος ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ.

Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Η Α.Θ.Π. Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ΄.